

Olv.: 1Kir 3,5.7-12 – Róm 8,28-30 – Mt 13,44-52  
 Példabeszéd a kincsről, a gyöngykeresőről és a hálóról.

## **KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL**

### ***Szentmise bevezetése***

Isten hozta a Testvéreket!

Nagy igazságot fejezünk ki ezzel az énekkel, amit ilyen szépen énekeltünk: Az Isten hív bennünket. Isten összegyűjt bennünket, az iránta való szeretet hoz ide minket. Közben Isten közelében megtanuljuk azt is, mit jelent egymás közelségét elfogadni, mit jelent egymást szeretni. Úgy tűnik, hogy ezt csak az Isten közelében lehet megtanulni, másutt nem.

Egybegyűltünk azért is, mert egy nagyon kedves házaspárnak az ötvenedik házassági évfordulóját ünnepeljük. Őket is köszöntjük. Isten ajándéka az, hogy ezt az ötven évet megélhették és összetartozhatunk velük. A velük való kapcsolatunk bátorítás, segítség a számunkra, mert az összetartozásnak ezt a példáját fölmutatják ebben a mai világban.

Álljunk meg egy pillanatra csendben az Isten előtt és kérjük a Lelket, hogy legyen bátorságunk őt választani és egymással összetartozni.

### ***Szentbeszéd***

Kedves Testvérek!

#### ***Meseszerű történeteket hallottunk.***

Amikor az emberek valami olyannal találkoznak, ami a vágyaik netovábbja, vagy amikor azt tapasztalják, hogy minden úgy történt, ahogy szerették volna, akkor szívesen mondanak ilyeneket: „Olyan, mint a mesében.” Van ennek a kifejezésnek egy másik használata is, amikor az ember ilyent mond a másiknak: „Ne mesélj, ne mondj olyanokat, amik mesébe illenek.” Amikor Jézusnak ezeket a történeteit hallják az emberek, akkor lehet bennük egyik, vagy a másik érzés is, hát olyan, mint a mesében. Hiszen egy szegény ember, aki dolgozza a földet és egyszer csak kifordít az ekéje, vagy az ásója valami nagy kincset. Meseszerű. Vagy a kereskedő, akinek sok-sok gyöngye van, de az igazit keresi, aztán megtalálja. Meseszerű.

#### ***„A mennyek országa bennetek van!”***

Ugyanakkor az is az igazsághoz tartozik, hogy amikor mi emberek a mennyek országáról hallunk, akkor még a hívő emberek is a mennyek országát valamiképpen távolinak, idegennek tartják, gondolják, mintha semmi köze nem lenne a földhöz, ehhez a földi léthez. Pedig Jézus egyértelműen beszél erről. Nekünk nem könnyű megérteni, mit is jelent ez a mennyek országa. Nem véletlenül mond annyi példázatot ezzel kapcsolatosan Jézus Krisztus. Ő maga kifejezetten mondja: „A mennyek országa itt van.” A földi élet az megkezdett mennyek országa. Nekünk ezzel a kérdéssel másképpen kell foglalkoznunk, mint akik a mesére gondolnak, amikor ilyen történeteket hallanak.

Jézus mondja: „A mennyek országa bennetek van.”

Angelus Szilézius is mondja:

„A menny benned van, ha másutt keresed, elvéted.”

Jézus oly sok példázatot mond a mennyek országával kapcsolatosan,

hogy rávezessen bennünket, fedezzük fel magunkban a mennyek országát.

***Értékeink sorrendje a fontos!***

Az ember, amikor az életéről gondolkodik, amikor keresi életének az értelmét, akkor az értékek világában jár. Milyen sokszor halljuk ezt, hogy értékválság van. Oly sokszor elmélkedünk mi is arról itt a templomban, hogy az embernek megfelelő értékrendje legyen, amit az embernek magának kell kialakítania. Minden bajunk abból származik, hogy az értékeink sorrendje nem megfelelő. Nem könnyű az embernek megtalálni, mit kell az első helyre tenni az értékek világában, és hogy kell a sorrendet fölállítani.

***Nagyon szép ez a világ. Nagyon sok a kísértés.***

Lehet olyan kísértése az embernek,  
hogy ezeket az értékeket egyértelműen megtalálhatja ebben a világban.  
Vannak vágyaink, vannak kívánságaink  
és ezek ebben a világban akarnak kielégülni,  
ebben a világban akarnak kiteljesedni.

***Nem olyan egyszerű az embernek megtalálni, melyik érték az, amit az első helyre kell tenni.******A mai evangélium erről szól: „Mi is ez a kincs?”***

Valami olyanról van szó, amiért az embernek mindent be kell vetni. Amikor az ember erre a kincsre rátalál, akkor mindenét oda kell adni, - így is mondhatom, - mert megéri! Amikor az ember erre a kincsre rátalál, akkor érdemes mindent kockáztatni, minden áldozatot meghozni, megéri, mert helyreáll a rend az ember életében.

***Ha elkezdünk kérdezgetni ez után a kincs után,  
akkor nagyon egyszerűen ez a válasz: Ez a kincs az Isten maga.  
Ez a kincs az Isten barátsága. Ez a kincs az Istennel való kapcsolatunk.***

Gondoljunk el azon, hogy az ember miképpen találhat rá erre a kincsre?

Magunkban kell keresni. Amikor az ember erre a kincsre rátalál, akkor az ember „megvilágosodik!” Az emberben világosság támad, mit jelent az ember számára az Isten, akit az első helyre kell tennünk az életünkben. Mit jelent az ember számára az Isten, akiért érdemes mindent kockáztatni.

***Az apostolok mondták: „Uram, mi mindenünket elhagytuk és követünk téged.”***

Ezt a kérdést elsősorban ebből a szempontból vizsgáljuk! Az értékválság megszűnhet. Egy helyes értékrend alakulhat ki. Legfontosabb az ember számára ebben a világban az Isten, függetlenül attól, hogy milyen ez a világ. Mennyire szép, hála Istennek. Függetlenül attól, hogy milyen emberi vágyaink és célkitűzéseink vannak. Függetlenül attól, hogy milyen reklámokkal halmoznak el bennünket, vagy milyen reklámokat öntenek ránk. Ezek mind-mind olcsón kínálnak. Pedig az igazi kincsnek ára van.

***Tanuljunk ezektől a szereplőktől, akikről hallottunk a mai evangéliumban,  
hogy mekkora áldozatot kell hozni,  
ha az emberben ez a megvilágosodás megtörténik.***

Ezzel kapcsolatosan ilyen kérdéseket is föltek, hogy vajon milyen eszközök kellenek ehhez? Érdekes, amit mondanak a lelki írók: „Ez a megvilágosodás nem köthető templomhoz. Ez a megvilágosodás nem köthető imádságainkhoz.” Nem arról van szó, hogy nem fontos egy gyülekezési hely, egy hely, ahol istentiszteletet tartunk, hogy nem fontos az imádság.

Ezzel kapcsolatosan egy lelki író megkérdezett egy egyszerű embert, aki megvilágosodásra jutott, vagyis erre a kincsre, hogy mit tett ezért? Azt válaszolta: „Tettem a dolgomat.”

***Igen, az ember teszi a dolgát.  
Ha ezt valóban komolyan teszi, felelősségtudattal,  
akkor megadatik neki ez az ajándék,  
mert világos, ezt nem lehet kiharcolni. Ez ajándék.***

Kedves Testvérek!

Ezen a mai vasárnapon szembesüljünk ezzel a kérdéssel: a mennyek országa, amiről Jézus beszél nem távoli, nem idegen. Itt van, bennünk van. Jézus azt akarja, hogy ebben a megvilágosodásunkban jussunk el erre a helyes értékrendre, amit Salamon példájában is hallottunk.

Salamon nem hatalmat kért az Úrtól, nem gazdagságot kért az Úrtól,  
hanem értő szívet, halló szívet,  
hogy megkülönböztethesse a jót a rossztól, mert ez a bölcsesség.  
E nélkül nem lehet azt a küldetést betölteni, amit neki szánt az Úr.

Ez arra is utal, hogy Salamon elődei igen sokszor a hatalmat kérték, a tekintélyt kérték, az e világi lehetőségeket kérték és nem mentek sokra vele.

***A kincs - ami az első helyre kerül az életünkben - erről szól:  
Az ember eljut erre a bölcsességre, amely rendet tesz az életünkben.***

Salamon történetével kapcsolatosan még abból is tanulhatunk, amikor ilyeneket mond: „Ennek a nagy népnek, ennek a hallatlanul tekintélyes népnek vezetőjévé lenni.” Nem volt ez olyan nagy nép, csak Salamonnak volt öntudata. Ahhoz, hogy valaki a küldetését betölthesse ebben az értelemben, annak ilyenfajta öntudata is kell, hogy legyen.

Ezen a vasárnapon hallottuk ezt a nagyon fontos krisztusi üzenetet.  
Mi oly sokszor halljuk ezt a fogalmat: mennyek országa.  
Próbáljuk ezzel a magától értetődő egyszerűséggel közel engedni magunkhoz.  
Értsük meg: az Isten bennünk van.  
Ha az ember megvilágosodik, akkor Istennek az arcát ismeri föl.  
Isten arca fénylik meg az ember számára.  
Ebben az esetben az ember nagyon jól tudja azt, hogy minden,  
elsősorban az emberi élet értelme az Istennel való kapcsolatunktól függ.

***Legyen áldott az Úr, aki ajándékkul adja nekünk önmagát!***

+ A M E N +